کانون هماهنگی زنان افغانستان ۲۰۱۷/۰۳/۱۶

پیام مشترک نهاد ها و شخصیت های مستقل در کانون هماهنگی زنان افغانستان

به مناسبت دومین سالروز فاجعهٔ ۲۸ حوت ۱۳۹۳ (مطابق به ۱۹ مارچ ۲۰۱۵)
آیا تبدیل ۱۹ مارچ به روز همبستگی زنان یک ضرورت تاریخی است؟

https://www.facebook.com/groups/1397249090541662/permalink/1829906127275954/

همسخنان گرامی !
در پیام مشترک میز مدور مصوب پنجم مارچ امسال این جمله که «سالروز فاجعه ۱۹ مارچ (۲۸ حوت) باید به روزی مبدل گردد که وجدان اجتماعی را در برابر هر گونه خشونت، حساس نگهدارد»، حقیقت آنرا بازگو میکند که خشونت جزء از روزمرگی های عادی زندگی اجتماعی مردم ما میباشد.
در این ارتباط میتوان سوالات ذیل را مطرح نمود:

- چگونه میتوان وجدان اجتماعی را بر ضد خشونت بیدار نمود؟
- با کدام نیرو باید به پیش رفت؟
- کدام واقعه را مکرراً در حافظه ها و در مقابل چشمان اجتماع زنده ساخت، تا مردان و زنان با وجود عادت به خشونت به تدریج چهرهٔ زشت آنرا روشنتر ببینند تا بالاخره در مقابل خشونت حساس شده واز آن نفرت پیدا نمایند؟

مردم افغانستان در سراسر جهان از طریق رسانه ها در ۱۹ مارچ ۲۰۱۵ شاهد وحشتناک ترین و عریان ترین شکل خشونت در مقابل فرخنده بود. با وجود شجاعت و مقاومت بی مانند فرخنده یک لحظه هم به وی فرصت آن داده نشد که حرف خود را گفته و از خود دفاع نماید. مگر آیا این صحنه ها در حضور تماشاچیان هیجانی و اما بی تفاوت در عین حال نمادی از زندگی زن افغان و تصویری از تنها بودن، تجرید بودن و بی صدا بودن وی در خانواده و اجتماع در مقابل انواع خشونت های آشکار و پنهان نمیباشد؟

به خاطر می آوریم که ملل متحد برای یاد بود از قتل سه خواهر مبارز «میرابل» در ۲۵ نومبر ۱۹۶۰ از جانب رژیم مستبد وقت دومینیکن، روز ۲۵ نومبر را روز «نه به خشونت» عنوان نمود، تا توسط این واقعهٔ المناک زشتی خشونت را تجسمی بخشیده و مردم جهان را در مقابل آن متحد بسازد. پس چرا زنان افغان که در زیر خشونت متداوم به سر میبرند، از جنایت تاریخی در مقابل فرخنده برای عریان کردن چهرهٔ وحشتناک خشونت استفاده ننمایند و آنرا وسیله ای برای پیکار در مقابل خشونت نسازند. مگر زنان صبور افغان از شدت تأثر با حمل تابوت و دفن جنازهٔ فرخنده تابو شکن رسم قرون نگردیدند و آیا یک جامعه به خاطر وی دسته جمعی به گریه نیافتاد؟ پس آیا به جا نیست که زنان افغانستان جهت همبستگی ملی و نه گفتن به خشونت از این واقعات استفاده برحق را نمایند؟
عکس العمل ملت افغانستان نمایانگر آن است که بایستی روز زجر کشی فرخنده در اذهان عامه زنده نگهداشته شود.
در این جمله بیشتر از ۲۰۰۰ شخصیت سیاسی و فرهنگی، استادان پوهنتون ها، فعالین حقوق زن و مبارزین عدالت اجتماعی همراه با ۶۵ نهاد مدنی از طریق کانون هماهنگی زنان افغانستان با امضاء نمودن فراخوان همین نظر را تأئید نموده اند. آیا ما با اتکاء به این نظر مردم میتوانیم جرئت آنرا کنیم که به طور استثنایی برای اولین بار همه یکجا صرفنظر از تفاوت ها و علایق شخصی و سیاسی خویش صدای همبستگی زنان را بلند نموده و این روز را در تاریخ جاویدانه بسازیم؟ در این جا ارادهٔ هر فرد مهم است.
در مرحلهٔ فعلی توقع اینکه ثبت روز ۱۹ مارچ در تقویم رسمی از جانب دولت جهت تجلیل سالانه قبول گردد، به احتمال قوی یک انتظار پیش از وقت است. ولی آیا به نظر شما داشتن یک روزی که در سطح ملی فعالان حقوق

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

زن، جامعه مدنی و مردم را در مقابل خشونت بسیج نماید، ضروری نمی باشد؟ آیا یاد بود این روز در تقویم مردم حکایت از یک بیداری ملی نخواهد کرد؟ آیا این بهترین فرصت و ضروری ترین وسیله برای زنان و تمام جامعهٔ مدنی جهت ابراز ضدیت در مقابل خشونت نمیباشد؟
اگرچنین است پس بیائید این روز را نامی ببخشیم که در عین حال نوید دهندهٔ مبارزهٔ دستجمعی، اتحاد و همبستگی زنان باشد. امضا کنندگان «فراخوان در مورد سالروز فرخنده » در سال گذشته در پای دو نام بیشتر از همه مهر تأئید گذاشته اند :
«روز همبستگی زنان افغانستان بر علیه خشونت»، «روز همبستگی ملی زنان افغانستان». همچنان یک پیشنهاد دیگر نیز که مبین ماهیت این روز می باشد در این جا درج میگردد: «روز ملی مبارزه با خشونت.»
جای شک نیست که نامگذاری این روز اگر طرفداران زیاد دارد، مخالفین آن هم کم نمی باشند. ولی هیچ حقی رایگان به زنان داده نشده است. همبستگی زنان ضامن سلامت اجتماعی و فردی جامعه ما است.
پس این وجیبه ملی را باید گرامی داشت.

- ما آرزومندیم تا فعالین حقوق زن، نهاد های طرفدار زنان و مبارزین ضد خشونت نظر به امکانات دست داشته در موارد ذیل کوشش نمایند:
- در شبکه های اجتماعی عکس پروفیل خود را برای چند روزی با یکی از عکس های فرخنده تغیر بدهند.
- به کار وسیع تنویری در راه تقبیح فاجعهٔ ۱۹ مارچ، خشونت علیه زنان و همبستگی شان با نشر مقاله ها، پیام ها، تدویر متنگ ها و گرد همایی ها و کنفرانس مطبوعاتی اقدام ورزند.
- از نهاد های اجتماعی، احزاب سیاسی، شخصیت های دلسوز و افراد سرشناس ملی خواهشمندیم تا با فرستادن نامه های سرگشاده از جانب خویش برای به رسمیت شناختن روز ۱۹ مارچ به حیث روز..... (خواهشمندیم تا نام مورد نظرتانرا از میان سه نام در این جا انتخاب نمائید) و مطالبهٔ محاکمه علنی عاملان فاجعهٔ انسانی زجر کشی فرخنده، عنوانی ریاست جمهوری، ریاست اجرائیه، وزارت عدلیه، وزارت زنان، وزارت داخله، وزارت دفاع و سایر وزارت ها و مراجع زیربط سعی نموده و یاری رسان شوند .

همسخنان گرامی!

خواهشمندیم نظر تانرا در مورد این پیام و نام انتخابی تان بنویسید. هرگاه امسال یکی از نامهای پیشنهادی در مورد ۱۹ مارچ در این کانون تأئید گردید، چه نیکو خواهد بود اگر آن نام را با یک جملهٔ تبریکیه در صفحات تان به نشر برسانید.

و در اینجا لینک فراخوان سال گذشته به مناسبت سالگرد زجرکشی فرخنده را خدمت تان به نشر میرسانیم. پیام امسال در حقیقت یک قدم دیگر در ادامهٔ فراخوان سال گذشته است.

پایان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ